

Pentru început spune-ne câteva lucruri despre tine, spune-ne cine este Cristian Vîlcu din prezent și cine a fost cel din trecut?

Povestea lui Cristian Vîlcu cel din trecut, începe în anul 1975, când am decis să mă înscriu la Dinamo juniori, aveam doar 10 ani dar nu-mi doream să fac nimic altceva decât fotbal. Am rămas la Dinamo și până la vârsta de 18 ani, perioadă în care câștigam campionatul municipal de juniori, mai precis în anul 1981. La terminarea junioratului am plecat la o altă echipă FEPA 74 Bârlad, în divizia C, la aceea vreme era destul de greu să joci în divizia B și A. După o perioadă am reușit să promovăm în divizia B, cu FEPA 74, dar am revenit acasă la Voința București, din nou în divizia C până în anul 1991. Tot în același an am renunțat la fotbal, din cauza unei accidentări destul de grave.

În prezent pot spune că sunt din nou lângă fotbal, din 2003 activez la CS Otopeni, fiind șofer la Clubul Fotbaliștilor.

Câți ani în domeniul fotbalului?

M-am bucurat de statutul de fotbalist, timp de 16 ani. Am început la 10 ani și m-am retras la 26 de ani.

Dacă te-aș întreba ce reprezintă pentru tine fotbalul în prezent, ce-ai putea să-mi spui?

Fotbalul este cel mai frumos sport, pentru mine reprezintă o parte din tinerețea mea și îmi amintesc cu drag de aceea perioadă.

S-au schimbat multe lucruri de când jucai tu fotbal, până în prezent?

Da, categoric. S-au schimbat cei care joacă, pe vremea mea fotbalul se făcea mai de plăcere, nu erau atât de mulți bani. Acum pe tinerii fotbaliști îi interesează mai mult partea materială și mai puțin fotbalul.

Crezi că pe mulți dintre fotbaliști îi interesează mai mult banii și mai puțin fotbalul?

Cu siguranță ca da. Numai este văzut precum un sport, este văzut precum o afacere pentru unii.

Te-a ajutat faptul că ai făcut un sport, timp de 16 ani?

M-a ajutat enorm și în privința sănătății și la tot, sportul te formează ca om într-o societate.

Cum ai descrie acest sport în trei cuvinte?

Este un sport unde este nevoie de: muncă, putere de decizie și multă dăruire.

De ce ai renunțat și nu ai continuat cu acest sport?

Au fost mai multe probleme financiare, nu ne-au plătit, dar și personale, vine o vreme când îți pui întrebarea ce vrei să faci mai departe și răspunsul care îmi venea în minte nu era să joc fotbal la nivel de ligă a -3-a.

Cum a fost această trecere la un alt domeniu de activitate?

După fotbal am făcut un curs de conducător auto și am lucrat 12 ani la RATB, după care m-am întors aici la Otopeni, domnul primar a achiziționat un autocar și a venit și șoferul clubului, Cristian Vîlcu.

A fost o trecere foarte grea, obișnuit să alerg, obișnuit cu un program mai scurt la unul mai lung, a fost o schimbare pe care am fost nevoit să o fac în viața mea.

Familia te-a susținut în deciziile pe care le-ai luat?

Familia m-a înțeles și m-a susținut în tot ce am făcut, deci nu au fost probleme.

Care este cea mai mare realizare din viața unui fotbalist?

Să joace în Liga I, să câștige campionatul și Cupa României și cea supremă să ajungă la un campionat mondial.

Ai avut probleme de sănătate în acest sport?

Da am avut ambii genunchi accidentați.

Deci este un sport destul de riscant?

Da este un sport riscant, care poate să te marcheze pe tot parcursul vieții.

Cum arată o zi din viața ta acum?

Depinde de săptămână, depinde de antrenamentele echipei de fotbal. Îi iau la antrenament, îi aduc când termină antrenamentul, la meciuri, în principiu cam așa arată este, sunt tot timpul pe drum.

Cum este să-i vedeți jucând?

Îi văd, îi simt aproape și le mai dau sfaturi câteodată, dar nu mereu, că nu-mi permit să fac asta.

Text: Primăria orașului Otopeni